

Tremendum illud momentum, quo se ab hostibus captum ductum, urbem incensum, omniaque vastatum iri intelligit, haud procul abesse videt, rem itaque summae desperationis audet in summa omnium rerum amissione. Memor erat procul dubio vaticiniorum, quae Moabitarum regno securitatem ab interitu spondebant Deut. II, 9. At parum aberat, quin eorum virtus et fides iam plane sublata videretur. Summam itaque iram divinam in gentem suam concitatam esse suspicatus, pro universae gentis salute regni haeredem devovere statuit. Devotum in hostium conspectum producit, eorumque conspectui in muro expositum jugulat, jugulatum exurit, ut holocaustatis speciem habeat. Enstupendum devotionis humanae exemplum, pater filium pro populo, rex regni haeredem pro regno devovet, et ne quid immanni crudelitati deesse videatur, ipse paternas manus filio infert violentas. In alias partes longissime quidem abit doctissimus ABARBANEL, 1) qui negat, Mesam suum primogenitum jugulasse, et in ea est sententia, primogenitum hostis, regis scilicet Idumaeorum, a Mesa captum, triste illud fatum subiisse. Ita enim hunc in locum commentatur:

ר"ל שלקח מלך מוֹאָב בְּנֵו שֶׁל מֶלֶךְ אֲדֹם הַבָּכָר שְׁחוֹתָה עֲתִיד לְמֶלֶךְ אַחֲרָיו כִּי לֹא יִכְלֶל לְגַשְׁתָּה בְּמֶלֶךְ אֲדֹם וְלְלִקְחוֹ אַבְלָל לְקַח בְּנֵו וְכָדי לְהַנְּקַבְתּוּ מֶלֶךְ אֲדֹם הַעֲלָה אֶת בְּנֵו אֲשֶׁר לְכָד שְׁוֹלָה עַל הַחִוָּמָה וּבְזָהָה מֶלֶךְ אֲדֹם נִתְמַלֵּא קַצְתָּה עַל יִשְׂרָאֵל אִם בַּעֲבוּר שֶׁלָּא עַזְרוּהוּ לְהַצִּיל וְלִמְלַט אֲרָצָה בְּנֵו וְאָם לְפִי שְׁבֻעָבוּרָם בָּאה לוּ הַרְעָה הַהִיאָה הַכָּה הַתָּבָאֵר מָזָה שְׁבָנוּ הַנּוֹצֵר בְּכָאן אִינּוּ Sensus est, accepisse regem Moabitarum filium eius scilicet regis Idumaeorum primogenitum, qui eo defuncto regni haeres futurus erat; etenim haud posterat

1.) In Commentar. in Prophet. Posterior. ad h. l.